

عنوان مقاله:

اجتماع گرایی اخلاق عرفانی

محل انتشار:

فصلنامه نقد و نظر، دوره 14، شماره 55 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسنده:

علیرضا آل بویه - عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

خلاصه مقاله:

در این مقاله با نگاهی به ادبیات و آموزه های عرفانی عارفان مسلمان در سده های پیشین، با اشاره ی اجمالی به دغدغه های اجتماعی عارفان، این مسئله مورد بررسی قرار گرفته است که آیا اخلاق عرفانی صرفاً یک اخلاق فردی فارغ و بی اعتنا به زندگی اجتماعی است، یا اینکه به زندگی اجتماعی و نهادهای اجتماعی توجه و اعتنا دارد. در این راستا، پس از تبیین مفهوم اخلاق اجتماعی و برشمردن معانی آن، به عوامل و آموزه های تحذیردهنده نسبت به ورود در شبکه های اجتماعی در ادبیات عرفانی اشاره شده و در ادامه پس از برشمردن و تبیین عوامل ترغیب کننده به ورود در شبکه های اجتماعی، به نقش اجتماعی عارفان مسلمان اشاره شده است. در پایان، ضمن تحلیل آموزه های عرفانی و صوفیانه، جمع بندی و نتیجه گیری ای در باب نسبت اخلاق عرفانی و دغدغه های نسبت به اجتماع و اجتماع گرایی عارفان، ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

اخلاق اجتماعی، عرفان اسلامی، عزلت گزینی، اجتماع گریزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529881>

